

24.3.2025

Julkilausuma lapsipornokohuun

Kysymys ei-todellisuuspohjaisesta lapsipornosta on kohahduttanut sosiaalisessa mediassa. Asia ei ole millään muotoa ajankohtainen, mutta useita vuosia vanha, vaaleihin mitenkään liittymätön keskustelu on jostain syystä kaivettu esiin ennen vaaleja. Koska useilla tahoilla tuntuu olevan aiheeseen liittyviä väärinkäsityksiä, katson aiheelliseksi julkaista pienen selvennöksen.

Sinä aikana, jona olen toiminut politiikassa kolmen eri puolueen kautta, en ole missään vaiheessa mitenkään piilotellut liberaalia maailmankuvaani. Siihen maailmankuvaan kuuluu laaja yksilönvapauksien kannatus ja erityisesti se, että rikosten, joilla ei ole minkäänlaista uhria, ei pääsääntöisesti kuulu olla rikoksia ensinkään.

Tällaisia rikoksia ovat esimerkiksi kiihottaminen kansanryhmää vastaan (ilman sen tunnusmerkeissä mainittua uhkailua) sekä uskonrauhan rikkominen. Näiden lainkohtien korjaamisesta olen, kieltämättä huonolla menestyksellä, tehnyt aloitteitakin vuosien varrella.

Lapsiporno lähtökohtaisesti ei ole uhrin rikos. Uhreja itsestäänselvästi ovat ne lapset, joita lapsipornoa tuotettaessa kameran edessä käytetään seksuaalisesti hyväksi. Pahimmillaan ne lapset on tätä tarkoitusta varten nimenomaisesti kaapattu. Tämä on erittäin vastenmielinen asia ja on aivan ymmärrettävää, että sellainen on myös lain edessä erittäin tuomittavaa.

Tilanne kuitenkin muuttuu täysin, kun päädytään keskusteluun ei-todellisuuspohjaisesta tuotannosta, eli esimerkiksi piirretystä. Tällöin se varsinainen ”uhri” on olemassa vain tekijän mielikuvituksessa ja konkretisoituu ainoastaan bitteinä, pikseleinä ja mustemolekyyleinä. Pidän suorastaan loukkauksena niitä todellisia hyväksikäytön uhreja kohtaan sitä, että keskustelussa heidän kärsimystensä kanssa samaistetaan näiden kuvitteellisten olentojen ”kärsimykset”.

Politiikassa on helppo kerätä pisteitä hyvesignaloinnilla ja moraalisäteilyllä. Se, mitä vaikutusta näillä on konkreettisten asioiden kannalta, on usein hyvesignaloijalle sivuseikka. Näin on tässäkin tapauksessa. Ihmiset, jotka vaahtoavat primitiivisin tunnereaktioin piirroshahmojen takia, eivät millään tavalla auta tai vähennä todellisten hyväksikäytön uhrien todellisia kärsimyksiä.

Toivon lukijan miettivän mielessään perimmäisiä kysymyksiä. Yksinkertaisin kysymys on tämä: millainen poliittinen tavoite on parempi, sekö, että lasten seksuaalista hyväksikäyttöä tapahtuu enemmän, vai se, että lasten seksuaalista hyväksikäyttöä tapahtuu vähemmän? Entä miten tärkeää tämän kysymyksen rinnalla on se, että pääsen esittelemään omaa moraalista ylemmyyttäni?

Lukija voi myös miettiä, mitkä ovat faktan ja fiktion erot. Onko ei-todellisuuspohjainen murha hyväksyttävä asia? Televisiossa esitetään useinkin elokuvia ja esimerkiksi poliisisarjoja, joissa ihmisiä murhataan. Pitäisikö tällainen kieltää lailla? Yksi viime aikojen suosituimmista sarjoista, Game of Thrones, yhdisti väkivaltaan myöskin paljon paljasta pintaa, ja, mikäli se olisi ollut alkuperäisteokselle uskollisempi kuin oli, olisi se sisältänyt myös sitä paljonpuhuttua lapsipornoa. Pitäisikö sellainen kieltää? Pitäisikö sen katsojien kauhistua – olemmeko nyt pedofiilejä?

On argumentoitu, lisääkö ei-todellisuuspohjainen lapsiporno myös todellisuuspohjaisen kysyntää. Tutkimusnäyttöä ei nähdäkseni ole suuntaan eikä toiseen, joten joudun spekuloidaan. Lapsiporno ymmärrettävistä syistä on kätkeyty eikä se tule nettiä selatessa vastaan itsestään – en esimerkiksi itse monikymmenvuotisen internet-historiani aikana ole nähnyt sellaista yksinkertaisesti koskaan, siitä yksinkertaisesti syystä etten ole etsinyt sitä; sillä minusta, kuten selvästi ja ymmärrettävästi monista muistakin, aihe tuntuu hyvin vastenmieliseltä. Tietoisina tästä nettisivujen ylläpitäjät pyrkivät hyvin aktiivisesti pitämään sellaisen poissa.

Toisin sanoen: se, joka lapsipornoa löytää, olipa se todellisuusperusteista tai ei, on jo tehnyt tietoisesti päätöksen siitä etsiä.

Olisi mukava elää maailmassa, jossa ikäviä ja vastenmielisiä asioita ei ole. Todellisuus ei kuitenkaan ole sellainen. Silloin voidaan miettiä, miten niiden vastenmielisten asioiden todellisille ihmisille aiheuttamia haittoja voidaan minimoida. Se on minun poliittinen linjani.

Oula Lintula, PS
ehdokkaana Jämsän kuntavaaleissa ja Keski-Suomen aluevaaleissa